

Література:

1. Вовчак О.Д. Інвестування: навчальний посібник. Л.: Новий Світ-2000, 2008. 620 с.
2. Худавердієва В.А. Стратегія залучення іноземних інвестицій у економіку України. *Фінанси України*. 2010. № 6. С. 62-71.
3. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 13.01.2019).
4. Концепція розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 роки. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-%D1%80> (дата звернення: 13.01.2019).

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Тверська Я.М.

*Науковий керівник: Дяченко Т.А., к.е.н., доцент
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

Останнім часом у розвинених країнах світу наявна зміна факторів економічного зростання, за якої основним каталізатором структурних змін стають ті, що стимулюють інноваційний розвиток національних підприємств. В умовах сучасних екологічних обмежень пріоритетним напрямом розвитку окремих суб'єктів господарювання є впровадження екологічних інновацій, що формують еколого-економічну безпеку держави на шляху досягнення стабільного розвитку та визначають успіх діяльності фірм на внутрішньому та зовнішньому ринках. У зв'язку з цим створення насамперед ефективного внутрішнього ринку інновацій та систематичний аналіз його стану є невід'ємною складовою побудови ефективної стратегії інноваційного розвитку як в цілому країни, так і окремих підприємств [5].

Інноваційна діяльність є основою розвитку економіки. Водночас, інноваційні процеси в економіці України не набули вагомих масштабів. Цим підтверджується те, що в умовах трансформаційної економіки України активізація інноваційного розвитку потребує пошуку ефективних рішень щодо регулювання інноваційної діяльності із застосуванням науково обґрунтованих методів управління. Впродовж останніх років зростає кількість публікацій з питань інноваційного розвитку та активізації інноваційної діяльності в Україні. Водночас, питання активації інноваційної діяльності залишаються і надалі актуальними [4].

Важливим показником, що характеризує рівень інноваційності економіки, є глобальний інноваційний індекс (Global Innovation Index). В рейтингу країн світу за глобальним інноваційним індексом відбулись позитивні зрушення позицій, що займає Україна. За даними [7] Україна перемістилася з 71 місця у 2013 р. до 43 місця у 2018 р. у рейтингу серед 127 країн світу.

Але позитивні зрушення в світовому рейтингу можуть відбуватись як в результаті власного інноваційного розвитку, так і за рахунок погіршення ситуації в інших країнах [3].

Також цікавим є наступне спостереження. В цілому країни, що займають перші сходинки в рейтингу за глобальним інноваційним індексом з деякими змінами, але очолюють й рейтинг за індексом глобальної конкурентоспроможності [1].

Сучасний стан інноваційної діяльності в Україні є наслідком відсутності стратегічного бачення та послідовної політики щодо переведення вітчизняних підприємств на інноваційний шлях розвитку, розвитку інноваційної культури в державі шляхом використання як фінансових, так й інших механізмів розвитку інноваційної діяльності.

За даними Державної служби статистики України, упродовж 2014-2016 років частка підприємств, які займались інноваційною діяльністю, за рекомендованими видами економічної діяльності, становила 18,4%, у тому числі здійснювали технологічні інновації – 11,8% (5,7% – продуктові і 10,3% – процесові), нетехнологічні – 13,4% (8,7% – організаційні і 10,2% – маркетингові).

Таким чином, для сталого розвитку національних підприємств необхідно забезпечити сприятливі умови для створення, функціонування та розвитку інноваційної політики, залучення вітчизняних та іноземних інвесторів. З цією метою було розроблено Стратегію інноваційного розвитку України на період до 2030 року, у якій запропонований функціональний підхід на подолання проблем, які гальмують інноваційний розвиток будь-якої сфери економіки.

Реалізація Стратегії дасть змогу утворити в Україні інноваційну екосистему, яка зможе стати рушієм прискореного економічного зростання, сприятиме впровадженню нових технологічних рішень [6].

Все ж таки, в Україні процес розвитку інноваційної діяльності надзвичайно сповільнений, хоча й закріплений на законодавчому рівні [2]. Тому для розвитку і підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств доцільним є здійснення інноваційної діяльності, перш за все, у сфері енергоефективності.

Література:

1. Дяченко Т. А. Вектор інтенсивного зростання економіки України: свідомий вибір та історичний досвід / Т. А. Дяченко // Вісник ХНАУ : зб. наук. пр. Сер. : Економічні науки. – Харків : ХНАУ, 2018. – № 1. – С. 189-195.
2. Копець Г. Р. Вирішення проблем енергоефективності в Україні / Г.Р. Копець // Вісник Національного університету “Львівська політехніка”. – 2007. – № 582 : Проблеми економіки та управління. – С. 45–50.
3. Максименко Я. А. Інноваційна діяльність в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку / Я. А. Максименко // Вісник ХНАУ : зб. наук. пр. Сер. : Економічні науки. – Харків : ХНАУ, 2018. – № 1. – С. 231-238.

4. Сіренко К. В. Статистичний аналіз інноваційної діяльності в Україні / К. В. Сіренко // Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Економічні науки» – № 4. – 2014. – Т. 1. – С. 100-105.

5. Сотник І. М. Ринок екологічних інновацій та проблеми його розвитку / І. М. Сотник, М. М. Чумакова. // Механізм регулювання економіки. – 2013. – № 3. – С. 38-48.

6. Стратегія інноваційного розвитку України на період до 2030 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/gromadske-obgovorennya/2018/10/22/innovatsiynogo-rozvitku-ukraini.pdf>

7. The Global Innovation Index 2018. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.globalinnovationindex.org/analysis-indicator>

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ТЕХНО-ТРЕНДИ В РІТЕЙЛАХ

Трунов А.Д.

Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Впровадження новітніх технологій дедалі стає невід'ємною частиною роздрібної торгівлі, і не останнє місце в цьому процесі посідає електронна комерція.

З кожним роком темпи зростання електронної комерції тільки прискорюються, а кількість куплених в інтернеті товарів і суми, витрачені на їх придбання, стають все масштабніше. В 2019 році ця тенденція стане ще більш помітною, і, не в останню чергу, завдяки новим технологічним трендам.

На наш погляд, основні перспективні напрями розвитку електронної комерції в найближчі роки такі.

Перш за все це омніканальність в реальному часі. Спочатку слід пояснити сутність поняття омніканальності. Сучасні менеджери розуміють під цим поняттям ділову активність, яка націлена на задоволення потреб кінцевого покупця в товарах і / або послугах, просування і продаж яких здійснюється відразу через всі доступні канали. Називати омніканальність абсолютно новою концепцією було б неправильно, але саме в 2019 році вона може досягти свого апогею. Покупці хочуть отримати можливість використовувати всі переваги онлайн і оффлайн магазинів. Наприклад, купити речі, що їх зацікавили, в онлайні, а забрати в магазині і навпаки. Такий підхід вимагає максимальної синхронізації всіх ланок ланцюжка продажів в реальному часі:

- ланцюжок поставок;
- замовлення;
- системи виконання;
- інвентаризації.

Це допоможе уникнути ситуацій, коли товар буде присутній в одному каналі, але відсутнім в іншому. Крім того, вірогідною також вважають омніканальність в електронній комерції.